

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010695
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8317010695.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08. apríla 2020, v trestnej veci ods. I. S., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 21. novembra 2019 sp. zn. 1T/119/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona súd vyslovuje, že odsúdený I. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom O. XXX, okres G., sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/119/2017 zo dňa 26. septembra 2017, právoplatným dňa 27. októbra 2017, n e o s v e d č i l a uloženy trest odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov v y k o n á.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona za použitia § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona odsúdeného I. S. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 21. novembra 2019 sp. zn. 1T/119/2017 bolo podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovené, že odsúdený I. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom O. XXX, okres G., ktorému bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/119/2017-57 zo dňa 26. septembra 2017, právoplatným dňa 27. októbra 2017, uloženy trest odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov, ktorého výkon súd podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, sa osvedčil.

Zároveň podľa § 50 ods. 7 Trestného zákona sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú v neskoršie predloženom písomnom podaní odôvodnil tým, že odsúdený sa počas skúšobnej doby dopustil viacerých priestupkov, za ktoré bol sankcionovaný. Tiež sa dopustil protiprávnej činnosti a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pričom v tejto veci súd rozhodol pod číslom 3T/13/2019 dňa 10.04.2019. Nestotožňuje sa preto s rozhodnutím okresného súdu ani s jeho odôvodnením a má za to, že u odsúdeného je potrebné na jeho prevýchovu pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 10 mesiacov. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti prokurátorom podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako

aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri rozhodovaní zobral do úvahy všetky uvedené skutočnosti, ako aj osobné pomery odsúdeného tak, aby jeho rozhodnutie bolo súladné so základnými zásadami trestného konania, aby bolo rozhodnutie zákonné a v neposlednom rade spravodlivé. Z vykonaného dokazovania je evidentné, že odsúdený I. S. sa počas skúšobnej doby dopustil viacerých priestupkov, za ktoré bol sankcionovaný, jednalo sa však o menej závažné priestupky. Dopustil sa aj protiprávnej činnosti vo forme prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, čo evokuje predpoklad, že predchádzajúca hrozba priameho výkonu trestu zatiaľ neplní svoj účel. Okresný súd však nepovažuje za potrebné, vzhľadom na osobu páchatel'a a okolnosti prípadu, nariadiť výkon trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, pričom prihliadol aj na to, že v konaní 3T/13/2019 sa jednalo o trestný čin inej povahy, než je tomu v prejednávanej veci. Skutok, pre ktorý bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Humenné 3T/13/2019, súd prvého stupňa nechcel zľahčovať - avšak z okolností, za ktorých bol spáchaný je zrejmé, že na podomácky vyrobenom malotraktore odsúdený nemohol dosiahnuť rýchlosť, ktorú by bolo možné vyhodnotiť ako vysokú. Navyše, ide o dopravný prostriedok, ktorý primárne slúži výkonu práce, teda nie na bežnú prepravu osôb. Nemožno teda vylúčiť, že skutok odsúdený spáchal po výkone poľnohospodárskych prác, samozrejme nemá za následok aplikáciu materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. (výrok o vine rozsudku 3T/13/2019 je právoplatný), avšak v kontexte s ďalšími údajmi osvedčujúcimi spôsob života odsúdeného, najmä poukazujúc na správu o povesti z miesta bydliska (čl. 89), okresný súd uzatvoril, že skutkom spáchaným dňa 26.06.2018, pre ktorý bol S. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné v konaní 3T/13/2019, síce porušil záujem chránený zákonom, avšak táto skutočnosť sama osebe nemá za následok vyslovenie záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil - spôsob jeho života oprávňuje súd vysloviť záver, že výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody nie je potrebný. Nariadenie nepodmiennečného trestu odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov by bolo, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nespravodlivé a kontraproduktívne, preto vo veci súd prvého stupňa rozhodol tak, že vyslovil osvedčenie odsúdeného počas skúšobnej doby pri jeho podmiennečnom odsúdení s tým, že na odsúdeného sa hľadá, ako keby nebol odsúdený.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil, že odsúdený I. S. bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/119/2017 zo dňa 26. septembra 2017, právoplatným dňa 27. októbra 2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, na skutkovom základe tam uvedenom, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody na desať mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na jeden rok a šesť mesiacov, t. j. do 28.04.2019.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2019 vyplýva, že rozsudkom pod hore uvedenou spisovou značkou zo dňa 10.04.2019, právoplatného tým istým dňom, bol odsúdený I. S. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za skutok ktorý spáchal dňa 26.06.2018 v čase o 21.25 hod., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere štyristo eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov. Súčasne bol odsúdenému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu tridsať mesiacov.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona, rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je aj dodržovanie právneho poriadku. Ak podmienene odsúdený v skúšobnej lehote závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienene odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienene odložený trest treba vykonať. (R 19/1976). Spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia za úmyselný trestný čin spravidla nasvedčuje určitému vnútornému vzťahu medzi minulým trestným činom a trestným činom spáchaným v skúšobnej dobe, najmä, ak opakovanie úmyselnej trestnej činnosti nebolo len výsledkom náhodného zhluku nepriaznivých okolností, ale prejavom negatívneho postoja obvineného k dodržiavaniu spoločenských noriem.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno nesporne konštatovať, že odsúdený I. S. počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmienene odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, hrubým spôsobom ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti úmyselnej povahy, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Odsúdený totiž bez toho, aby bol držiteľom vodičského preukazu, teda, aby zákonom stanoveným postupom absolvoval a osvedčil vôbec svoju spôsobilosť viesť motorové vozidlá, jazdil na domácky vyrobenom malotraktore a to po požití alkoholu (viac ako 1,7 promile alkoholu v krvi), čím úmyselne porušil viacero zákonom chránených záujmov. Z uvedeného je zrejmé, že podmienene odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmienene odložený. Za zmienku stojí aj to, v súvislosti s hodnotením osoby odsúdeného, že podľa odpisu z registra trestov má v ňom odsúdený 8 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, a teda sa nejedná o osobu, ktorá by sa dostala do rozporu so zákonom po prvýkrát. Odsúdený I. S. bol taktiež viackrát vo výkone trestu odňatia slobody a to dokonca aj preto, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia ako aj v dobe podmienene odsúdenia prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený si tak musel veľmi dobre uvedomovať, že páchanie ďalšej protiprávnej činnosti bude mať za následok prijatie účinných trestnoprávných opatrení voči nemu. Odsúdený teda nevyužil možnosť danú mu zo strany štátu, aby svojím riadnym životom počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia preukázal polepšenie.

Z uvedených dôvodov sa preto sťažnostný súd nestotožnil so záverom okresného súdu, zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vyslovil, že odsúdený napriek predchádzajúcemu podmienene odloženému trestu nepreukázal, že by v skúšobnej dobe viedol riadny život, teda, že sa odsúdený neosvedčil a trest odňatia slobody na 10 mesiacov vykoná.

Krajský súd v súlade s ustanovením § 50 ods. 8 Tr. zákona súčasne rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu. Vzhľadom na to, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/52/2011 zo dňa 9.6.2011), sťažnostný súd zaradil odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd zároveň nemohol ani predĺžiť skúšobnú dobu podmienene odsúdenia ani ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti, keďže rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. a/, b/ Trestného zákona môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, o ktoré ide. Lehota predĺženej skúšobnej doby totiž začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí posledného dňa skúšobnej doby, ktorá sa predĺžila, teda podmienene odsúdenie musí v čase rozhodovania prebiehať, t.j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba sa ešte neskončila

(Stanovisko č. 44/2013 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Napokon sťažnostný súd nezistil ani žiadne výnimočné okolnosti prípadu, pre ktoré by mal ponechať podmienené odsúdenie v platnosti a zároveň postupovať vyššie uvedeným procesným postupom.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.